

Hoofdgroenkeeper Jeroen van Eijk (39) van golfbaan Broekpolder was boer in hart en nieren, maar door het groenkeepersvak sleet langzaam maar zeker zijn passie voor het boerenleven. 'Er is geen mooier vak dan het groenkeepersvak', aldus de Greenkeeper of the Year-genomineerde.

Auteur: Santi Raats

Greenkeepingteam in dienst van de golfbaan gaat door weer en wind voor internationale allure

GotY-genomineerde Van Eijk: 'Greenkeeping is geen vak voor mooiweerwerkers, maar voor echte bikkels!'

De 18 holesgolfbaan Broekpolder, ontworpen door de Engelse golfbaanarchitect Frank Pennink en geopend in 1981, is een uitgestrekte park-/polderbaan op kleigrond. Vanaf de golfbaan is er ruim uitzicht over lager gelegen stukken gebied in Midden-Delfland. De afgelopen jaren is het spel interessanter gemaakt door aanpassingen van vier holes door golfbaanarchitect Gerard Jol. 'Golfbaan Broekpolder heeft internationale allure', vertelt hoofdgroenkeeper Van Eijk, die de 18 holes en de driving range met zijn team van in totaal acht man onderhoudt. Broekpolder was gastheer voor het Deloitte Ladies Open van 2010 tot en met 2012, het Nationaal Matchplay-kampioenschap in 2013 en het Internationaal Senioren Strokeplay-kampioenschap in 2014. 'De golfbaan beroemt zich op kwaliteit en is dus aan zijn stand verplicht

om elke dag weer voor het beste resultaat te gaan', zegt Van Eijk.

Langzaam maar zeker aangestoken door het groenkeepingvirus

Na zijn mbo-opleiding landbouw, tuinbouw en veehouderij werkte Van Eijk nog tot zijn negentiende op een boerderij. In 1996 haalde een kennis hem over om op golfbaan Broekpolder te komen werken. Dat deed hij, eerst via een uitzendbureau en een jaar later trad hij in dienst bij de golfbaan. 'In eerste instantie moest ik wennen', vertelt Van Eijk. 'Het voelde benauwend om "tussen hekken" te werken in plaats van in de vrije ruimte als boer. Maar ik genoot direct van het ritme werk – vrije tijd, dat in het boerenleven niet bestaat; daar wordt alleen maar gewerkt. Ik begon mijn toe-

komst te zien in de groenkeeping. Ik bleef in mijn vrije tijd wel koeien melken, maar langzamerhand sleet mijn passie daarvoor. Ik haalde mijn groenkeepersdiploma en later mijn hoofdgroenkeepersdiploma.'

Opklimmen binnen de organisatie

In 2009 werd Van Eijk assistent-hoofdgroenkeeper, als rechterhand van hoofdgroenkeeper Kees van Rутten. Van Eijk: 'Ook al wist ik vanuit mijn achtergrond al veel over bodemtypes en grassoorten, van Kees heb ik onnoemelijk veel geleerd, bijvoorbeeld over schimmels en het beheersen van ziektedruk. Buiten wat ik van adviseurs en leveranciers heb opgestoken, heb ik eigenlijk alles wat het vak met zich meebrengt in de praktijk van Kees geleerd. Ik ben hem erg dankbaar. Omdat hij zich

in 2012 terugtrok om gezondheidsredenen, volgde ik hem op als hoofdgreenkeeper.’

‘Ik leer altijd wat tijdens bezoeken aan andere banen, al zijn het maar kleinigheden’

Modernisering

Er brak daarmee een andere tijd aan voor het greenkeepingteam. ‘Kees was van de oude stempel. Hij had niets met computers. Als assistent-hoofdgreenkeeper had ik dat wel: ik ging gegevens bijhouden, zoals de werkuren van de greenkeepers, de vrije dagen, de werkzaamheden. Ook rondde ik de cursussen gewasbescherming 1 en 2 af. Ik maakte gewasbeschermingsplannen, registreerde het middelengebruik, bracht mailverkeer op gang met alle betrokken partijen en ging golfen op andere banen (Van Eijk heeft handicap 28, red.), om te leren van het onderhoud op andere plaatsen. Die lijn heb ik doorgetrokken toen ik hoofdgreenkeeper werd. Zo heb ik van een collega-greenkeeper het advies gekregen om de greens eens eerst te beluchten met kleine Massive-pennetjes en daarna handmatig het struisgras te strooien en te vegen, in plaats van een doorzaaimachine te gebruiken. Het zaad van het struisgras is namelijk zo fijn, dat het er bij de meeste doorzaaimachines ongelijkmatig tussenuit valt of te diep wordt gezaaid. Zo leer je van iedereen weer wat. Ook al zijn het maar kleine dingetjes, er is altijd wel iets toepasbaar op je eigen baan. Ik speel nu wat minder op andere banen door de drukte op het werk, maar zorg ervoor dat ik en mijn teamleden minstens een- à tweemaal in de maand samen een potje golfen. Het team heb ik aangespoord om ook mee te gaan in de ontwikkelingen. Het was in het begin niet eenvoudig om in mijn nieuwe functie te stappen. Plotseling stond ik “boven” mijn collega’s, die ik ook als mijn vrienden beschouw. Maar alles is op zijn pootjes terechtgekomen.’

Liever onder de mensen dan op de voorgrond

Van Eijk is heel netjes. ‘Liever de greens iets minder snel dan dat de baan niet groen is en kale plekken heeft’, zegt hij. ‘Ik wil dat de bankjes, ballenwasers en prullenbakken er netjes uitzien en nergens mag hoog gras tegenaan groeien. De schuur moet netjes opgeruimd zijn en ik wil niet dat mensen spullen laten rondslingeren.’ Van Eijk is wel wat verlegen. ‘Daarom was het voor mij in het begin lastig om voor een grote groep mijn verhaal te doen. Ik wil best meedoen aan activiteiten op de club, maar wel een beetje op de achtergrond. Toch ken ik alle leden en ga ik goed met ze om. Ik doe het liefste alles samen, ook binnen mijn team.’

Communicatie binnen het team

Het team bestaat uit acht personen en is een jonge groep; slechts twee werknemers zijn ouder dan 50. Van Eijk: ‘We zijn een hechte groep, waarbij we voor elkaar klaarstaan. Het is geven en nemen. Want ze werken allemaal hard. We kunnen allemaal alles, ieder met zijn eigen specialismes. Er is geen afstand tussen mij en de rest. Ik heb een algemene planning met de activiteiten en werkzaamheden die uitgevoerd moeten worden. Maar deze planning wordt nog regelmatig aangepast, omdat je ook te maken hebt met de weersomstandigheden en de wedstrijden die op de baan gepland zijn. Elke ochtend hebben we een overleg, waarbij ik aangeef wie welke werkzaamheden gaat uitvoeren die dag. En als iemand eerder klaar is, dan gaat hij, na overleg met mij, een collega helpen of beginnen aan de volgende werkzaamheden. Op dinsdag bespreek ik met de baancommissaris alle lopende zaken, problemen en activiteiten. En op vrijdag heb ik overleg met de caddymaster, het secretariaat en de manager over het programma van de komende week, zodat ik de planning daarop kan afstemmen. Als er bijvoorbeeld een wedstrijd uitvalt, kunnen wij die dag extra bezanden of verticaal maaien.’

Flexibiliteit en vertrouwen

‘Onze baancommissaris heeft niet direct verstand van gras. Hij vertrouwt op mij en gaat ervan uit dat ik mijn werk goed doe’, vertelt Van Eijk. ‘We hebben een goede verstandhouding. Een voorbeeld: als de bunkers zijn ingestort door 85 mm regen in een weekend en er is die dag opnieuw een hoosbui op komst, neemt hij van mij aan dat we beter een dag kunnen wachten met het herstel van de bunkers. Onze gezamenlijke visie is dat de hele baan het hele jaar topkwaliteit moet halen. De baancommissaris geeft mijn informatie over onze werkzaamheden en benodigdheden door aan de commissies en probeert mij op die manier een beetje in de

luwte te houden.’ Van Eijk lacht: ‘Dat is ook verstandig, want de golfclub heeft 950 leden en elk lid denkt dat het beter kan.’

Van Eijk en zijn team geven het vertrouwen en de flexibiliteit van de baancommissaris terug aan de club. ‘Onze werktijden zijn in principe van 07.00 tot 16.00 uur, maar als er al vroeg een wedstrijd is, dan beginnen we om 06.00 uur. Iedere dag ben ik op het secretariaat te vinden om te zien waar de drukte op de baan is, zodat we onze werkzaamheden daarop kunnen afstemmen en om ook visueel de punten op de i te zetten.’

‘Het spuitverbod wordt lastig, maar het is de realiteit, dus het moet ons gewoonweg lukken’

Andere blik op de natuur

Sinds 2012 is Broekpolder in het bezit van het Geocertificaat. ‘De flora- en faunacommissie van de club heeft zich daar sterk voor ingezet’, vertelt Van Eijk. ‘Knotwilgen zaagden we vroeger kaal en het hout werd versnipperd om er paden mee aan te leggen. Nu dienen ze als broedplekken voor vogels en eenden. Of we maken schutten van wilgentakken voor vogels en konijnen, zodat ze beschut kunnen zitten. Er gaat geen wilgentak meer door de versnipperaar! Dit soort karweitjes vinden de jongens ontzettend leuk ter afwisseling. We hebben nu ook op verschillende plaatsen buiten het spel ecoplaatsen aangelegd met floramengsels. Na het afmaaien laten we de plantenresten liggen, in plaats van ze op te vangen en af te voeren. Ik heb er een andere blik op de natuur door gekregen.’

Goede grassen

‘We werken stapsgewijs naar het spuitverbod op chemie toe. We gebruiken minder water en stikstof, zaaien vaker door voor betere grassen en bezanden vaker. Voorheen zaaiden we eenmaal per jaar door en zaten we op 20 procent struis-

‘Liever de greens iets minder snel dan een baan die niet groen is en kale plekken heeft’

‘De golfclub heeft 950 leden en elk lid denkt dat hij het beter kan’

gras. Nu zaaien we drie tot vier keer per jaar door en is het aandeel struisgras 50 procent. Hierdoor zijn onze werkzaamheden in de loop der jaren wel wat veranderd. Het gras is meer gaan ‘liggen’, waardoor we vaker verticaal moeten maaien. Er ontstaat meer viltvorming, zodat we vaker moeten verticuteren. Voorheen spoten we de greens acht tot negen maal per jaar tegen de schimmels; nu is dat beperkt tot tweemaal per jaar. Ik heb een vaste adviseur voor de bemesting, Peter Bartels, met wie ik veel overleg heb. Maar daarnaast luister ik ook naar andere adviseurs en neem ik tips van anderen aan, want ik wil niet bedrijfsblind zijn. Ik weet niet of het spuitverbod haalbaar is. Soms denk ik dat het lastig wordt. Vooral schimmels kunnen zich in korte tijd snel uitbreiden, bijvoorbeeld doordat

golfers het onder hun schoenen van de voorgreens meenemen naar de greens. Maar de realiteit is dat we wel moeten, dus het gaat lukken.’

Ambities

Van Eijk heeft voorlopig genoeg te doen op golfbaan Broekpolder. ‘We gaan de komende jaren de bunkers renoveren; daar kijk ik echt naar uit. In 2007 heb ik als eindexamenopdracht voor de hoofdgreenkeepersopleiding aan de Has een renovatieplan gemaakt voor de bunkers van de eerste negen holes. Nu gaan we er dan daadwerkelijk mee beginnen, alhoewel er een vernieuwd plan ligt van de hand van Frank Pont. Eigenlijk zijn de greens ook verouderd. De opbouw ervan is ook slecht, waardoor we het hele jaar tegen diverse problemen met schimmels aan lopen. Daardoor zijn de juiste grassen moeilijk te behouden en kampen we met vochtproblemen. In de toekomst gaan we ze wellicht renoveren en daarnaast alles wat tussen de tee en de green ligt uitdagender maken. Maar dat is aan de golfclub. Tot nu toe zijn ze tevreden met de baan. Als ik heel ver in de toekomst kijk, zou ik wellicht nog eens op een golfbaan in het buitenland willen werken, of ...’ Ineens blijkt zijn oude passie toch niet helemaal te zijn overgewaaid: ‘... een boerenbedrijf beginnen. Maar dan moet je tegenwoordig wel heel veel geld hebben.’

De GotY-genomineerde sluit af: ‘Maar voorlopig is greenkeeping mijn grote passie. Ik ben er trots op greenkeeper te zijn, om dagelijks de natuur te voelen en te ruiken. Om dit werk te kunnen volhou-

den, moet je geen negen-tot-vijfmentaliteit hebben en geen ‘mooiweerman’ zijn, want met het Nederlandse klimaat weet je het maar nooit! De winterwerkzaamheden, zoals bomen zagen, drainage doorspuiten en riet maaien, zijn zwaar werk. Het is ook een hele uitdaging om een golfbaan op kleigrond droog te houden. Het is een vak voor echte bikkels, maar je hebt wel eer van je werk.’

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-7131